

”EVENTYR OG KRISTENDOM”

«Jeg fant, jeg fant!» sa Askeladden. Han plukket opp en utgått skosåle og viftet fornøyd med den.

De fleste i vårt land kjenner Asbjørnsens og Moes eventyr med blant andre Askeladden. Han som hadde blikk for alle raritetene på veien, og som var så snill mot folk og dyr at de i takknemlighet ble hans gode hjelpere. De gav ham forskjellige ting som han senere fikk bruk for. Han fikk en duk som dekket seg selv, en øks som hugget så flisene føk, en saks som klippet frem silke og fløyel fra løse luften.

Med Jørgen Moe som prest her i Krødsherad er hans eventyrverden godt kjent. Den fullstendige utgaven av Asbjørnsens og Moes eventyr kom ut i 1851. De to klarte å gjengi eventyrene slik at de bevarte eventyrenes kunstneriske verdi. Eventyrene kom fra det levende norske folkedypet og ble gitt videre i en form som fremdeles rører ved dype strenger hos oss som leser dem. (F.eks. «Manddatteren og kjerringdatteren», «Den rettferdige firskilling»).

Kristendommen og dens fortellinger og bilder hadde mye til felles med det som skapte eventyrene, lengselen etter lys og håp. Og derfor ble det naturlig at kristendommen ble knyttet til og tolket inn i gamle historier og eventyr. De har også mye til felles når det gjelder kampen mellom det gode og det onde. Og slik Jesus er bærer av de gode krefter har Askeladden fått en lignende rolle. For Askeladden lever etter Jesu ord. «Det du vil at andre skal gjøre mot deg skal du gjøre mot dem», «Det du har gjort mot en av mine minste har du gjort mot meg» (F.eks. «Gjete kongens harer»).

Slik Jesus møter de fattige og utstøtte, slik møter Askeladden den gamele kona, sultne dyr og andre som er ille ute på en eller annen måte. Og han hjelper dem uten å betenke seg. Da gjør han en «kongsgjerning» mot dem som senere blir medlemmer av hans «kongerike». Han blir for oss et kristent menneskeideal.

Askeladden utstråler en enkelhet og varme som vi også finner igjen hos Jesus, omsorgen for alt det skapte. Og de peker begge frem mot en tid hvor alt det onde er overvunnet og alle har det godt. Selv om navnet Askeladden betyr «kloss», en som er tung og ubehjelpelig, er det likevel ved ham at det nye begynner og ikke ved hans overmodige brødre Per og Pål.

Det er ikke alltid like lett å få øye på det kristne budskap i eventyrene, men det finnes. Eventyrene har gitt mennesker pågangsmot og glede og har tatt avstand fra det som bryter ned og ødelegger. Og når det onde avvises formes mennesket slik Gud har ment. (F.eks. «De syv folene»). Det er kjærlighetens språk som uttrykker det kristne i eventyrene. Det gode formidles gjennom de enkel ord og allminnelige mennesker. Brødrene Per og Pål ønsker et liv i luksus, mens Askeladden deler ut brød og vin til de utstøtte. Slik Jesus sa: «Før jeg var sulten og du gav med mat, jeg var fremmed og du tok imot meg, jeg var naken og du kledde meg, jeg var syk og i fengsel og så så til meg».

I to gudstjenester i høst skal vi møte Askeladden. Først møter vi ham og hans hjelpere i gudstjenesten på **Villa Fridheim søndag 28. august kl. 11** og så sammen med «De syv folene» i **presenstasjonsgudstjenesten med nye konfirmanter i Olberg kirke søndag 11. september kl. 11**.